

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII.

ČÍSLO 5

MÁJ 2005

**Všetko znáša,
všetko verí,
všetko dúfa,
všetko vydrží.
Láska nikdy
nezanikne.**

1Kor 13, 7-8

Ježiš a Samaritánka - Rozhovor s Ing. Sojkom, CsC.
Beriem si teba - Stretol som sa s pápežom - Benedikt XVI.

Ježiš a Samaritánka

Žid a Samaritánka... Slovák a Maďar... Poliak a Rus... Asi v každej historickej epoche jestvujú vedľa seba národy, ktoré sa neznášajú alebo sú si nejako inak vzdialené... Bolo to tak aj v prípade Židov a Samaritánov. Židia pohrdali Samaritánmi. Vyčítali im kult Boha a mnohé iné veci. Dokonca sa s nimi vôbec nestýkali. A preto je veľmi prekvapujúce stretnutie Ježiša – Žida so samaritánskou ženou. Ide o stretnutie dvoch úplne neznámych ľudí. Z popisu príbehu vysvitá, že Ježiš mal namierené niekam inam – do Galiley. Z Judey do Galiley viedla hlavná cesta práve cez Samáriu, no Ježiš sa do Galiley mohol dostať aj inou, dokonca ľahšou cestou, aby sa ako pravý Žid mohol vyhnúť Samárii. On si však zvolil cestu cez Samáriu, doslova sa píše „musel prejsť cez Samáriu“ (Jn 4,4). Svätopisec tu má na mysli, že sa musí splniť Boží plán, Božia vôľa, preto Ježiš „musí“ ísť cez Samáriu (porov. RAYMOND E. BROWN, *The Gospel According to John I-XII*, s. 169.). Znova tu priam kričí, že Ježiš bol jednak poslušný Otcovej vôli a jednak otvorený pre každého – ako predtým pre farižea Nikodéma, tak teraz pre Samaritánov, národ, ktorým všetci pohrdali. Záleží mu na každom človeku.

Z ľudského hľadiska ide teda o náhodnú situáciu. Aj príchod ženy ku studni je nezvyčajný – normálny čas pre túto prácu bol ráno alebo večer (porov. *The Gospel According to John I-XII*, s. 169). Ježiš nadväzuje svoj kontakt veľmi prekvapivo – bolo neslýchané, aby muž na verejnosti hovoril so ženou, tým viac, ak tento muž bol

Židom. Ježiš taktó vyvolal údiv a následnú otázku ženy: „*Ako si môžeš ty, Žid, pýtať vodu odo mňa, Samaritánky?*“ (Jn 4,9) Ježišova odpoveď však vymieňa pozície: smädny ponúka nápoj, prosiaci sa stáva darcom, tá, na ktorú sa obrátil s prosbou, sa stáva prosiacou. Od tejto chvíle prevláda v rozhovore dopyt po „Božom dare“ a zvlášť po *darcovi* tohto daru (kto je to). (porov. FELIX PORSCHE, *Evangelium sv. Jana*, s. 45.) Ježiš majstrovsy zvládol situáciu. Prechádza od bežnej potreby človeka – smädu k duchovnej potrebe. Avšak tento prechod nie je násilný. Používa pojmy zo svojej „antropologickej indukcie“ – voda, „daj sa mi napiť“. Dôkazom toho je, že Samaritánka ho stále nechápe – myslí si, že hovorí o vode zo studne. A tak sa pýta ďalej. Vtedy už Ježiš hovorí otvorene o vode, ktorá prúdi do večného života a ktorej keď sa človek napije, už nebude viac smädny. Samaritánka a však stále pohybuje v prirodzenej rovine. Ježišova „zázračná voda“ by jej veľmi uľahčila život, nemusela by ju chodiť čerpať do studne.

Ježiš zrazu zdanlivo mení tému rozhovoru. Žiada ženu, aby pri viedla svojho muža. Práve tu sa črtá súvislosť s neutíšeným smädcom ženy po živote a s jej stroskotanými pozemskými „prostriedkami“ po jeho utíšení. No Ježišovi nejde o to, aby odhalil tento nemorálny život ženy, ako to vysvitá z jeho reakcie. Skôr sa tu má ukázať jeho hlboká znalosť človeka, čo vedie k jeho postupnému sebazjaveniu – „*Si prorok*“, tak znie ženina odpoveď. (porov. *Evangelium sv. Jana*, s. 46-47)

Vzápätí prechádza k sporu medzi Židmi a Samaritánmi – kde je správne miesto pre kult Bohu. Ježišovi však aj táto otázka v konečnom dôsledku slúži k postupnému sebazjavovaniu. Odpovedá jej, hoci zjavne odbočila od témy. Nesnaží sa násilne pokračovať v predchádzajúcej téme, hoci z ľudského hľadiska sa môže zdať, že stráca šancu priviesť ju na správnu cestu, z ktorej zišla. Ponúka jej a skutočne aj dáva slobodu. V závere ich dialógu jej otvorene hovorí, že on je Mesiáš. (porov. Jn 4,26) Nato prichádzajú učenici a žena odchádza do mesta, aby zavolała ďalších. Sama sa

stáva dokonca zvestovateľkou, misiónárkou. Otvorene priznáva, že nežila dobre – „*Podte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila! Nebude to Mesiáš?*“ (Jn 4,29) Samaritáni však nezostávajú odkázaní len na jej svedectvo, ale sami môžu nadviazať kontakt s Ježišom. Sami ho prosia, aby u nich zostal. Ježiš tam skutočne zostal dva dni. Evanjelista konštatuje, že „*mnoho Samaritánov z toho mesta uverilo v neho pre slovo ženy, ktorá svedčila.*“ (Jn 4,29) Na konci sami vyznávajú: „*Toto je naozaj Spasiteľ sveta.*“ (Jn 4,42) Takýmto spôsobom došlo k tomu, čo bolo hlavnou témou rozhovoru Ježiša so ženou – k jeho sebazjavovaniu. (porov. *Evangeliium sv. Jana*, s. 46-47)

V tejto stati Nového zákona výrazne vystupuje do popredia Ježišov **záujem a otvorenosť bez predsudkov**, s akou vstupuje do dialógu s hocijakým človekom, s opovrhovaným i s hriešnikom. Z jeho postoja je zjavné, že hriech síce nenávidí, ale **hriešnika miluje, hľadá**. Je to skvelý príklad Božieho milosrdenstva, ktoré „sa prejavuje tým, že si váži, udržuje a vyslobodzuje dobro zo všetkých foriem zla, ktoré sa vyskytujú vo svete a v človekovi“ (JÁN PAVOL II., *Dives in misericordia*, Spolok sv. Vojtecha, Trnava 1993, b.6). On ponúka spásu každému, ale pritom nikomu neberie slobodu. Každý sa musí rozhodnúť sám.

Michal Masný, kaplán

DNES NA SLO VÍČKO S JUBILANTOM ING. JOZEF SOJKA CSC., KOSTOLNÍKOM V KOSTOLE SV. BARTOLOMEJA

Narodil sa 4. 5. 1930. Pochádza z južného Slovenska z Veľkej Mane. V rodine boli tri deti, jeden z nich sa stal kňazom. Rodičia boli roľníci. Po skončení Vysokej školy chemickej v Bratislave odišiel pracovať v roku 1959 do Výskumného ústavu pre petrochémiu v Novákoch a neskoršie v Prievidzi, kde pracoval až do dôchodku v r. 1990. Je ženatý, manželka Marta pracovala tiež v tom istom výskumnom ústave. Spolu majú tri deti. Má šesť vnúčat, ktoré veľmi ľúbi.

Pán kostolník Sojka, ako ste sa dopravovali k viere?

Základy som dostal z domu od rodičov. Už ako malý chlapec som ministroval. Brat kňaz pôsobil na 25 miestach, ľudia ho mali veľmi radi, bol vynikajúci spovedník. Sestra ešte žije, rozumieme si.

Byť kostolníkom je krásne poslanie. Ako ste začínali?

Pracoval som ako dôchodca na cintoríne, kde som vypomáhal správcovi, rád som kosil trávu. V roku 1990 ma oslovil Janko Málík, či by som nešiel pomáhať do kostola. Keďže mi je kostol blízky, veď je to dom Pána - súhlasil som. Všetko, čo robím, beriem ako službu Bohu a ľuďom. Keď sa nad tým tak zamyslím, mimo kostolníčenia som od roku 1990 slúžil takmer na všetkých pohreboch.

Čo robíte najradšej popri službe?

Na prvom mieste je mi rodina. Sem-tam sme chodili s manželkou a deťmi na turistiku. Venoval som sa vnúčatám a pomáhal pri štúdiu. Veľmi rád čítam Sv. písmo, rôzne knihy, životopisy svä-

tých, hlavne od Miriam Liptovskej. Až teraz som sa dozvedel, že je to sestra Bernadeta Pánčiová.

Ktoré pútnické miesta ste navštívili?

Chodil som málo na púte, lebo tu sme to mali tak zariadené, že niekto musel zostať slúžiť. No predsa som bol s manželkou v Ríme a vo Fatime aj v Lurdoch s najmladšou dcérou.

Často vás bolo vídať modliť sa i v tichu kláštora...

Áno. I moja manželka chodievala slúžiť strážiť kláštor každú sobotu, aby mohol byť otvorený a ľudia sa mali možnosť v tichu modliť aj cez deň. Sem-tam som jej pri tom vypomohol.

Slúžili ste spolu s pánom kostolníkom Málikom. Aké boli vaše služby?

Myslím si, že sme obidvaja spokojní, rozumeli sme si, nemali sme žiadne konflikty. Nie je mi ťažko, že odišiel z tejto služby, veď sa stále stretávame v kostole. S Jankom som si veľmi rozumel, aj terazšia pani kostolníčka je obeť. Ani ja neviem, dokedy mi bude

slúžiť zdravie, no táto práca mi je blízka, lebo keď som chodil za svojím bratom na návštevy, tie práce v sakristii mi pri-rástli k srdcu.

Sakristiou prejde veľa kňazov. Ako si s nimi rozumiete?

Dobre si rozumiem s pánom dekanom Mons. Bednárom a veľmi si ho vážim a snažím sa, aby bol s mojou službou spokojný. Stretol som veľa mladých kaplánov, mám ich rád, dobre spolu vychádzame a aj nás doma navštívili.

Spomínate si na brata?

Brat bol od mladosti veľmi duchovne založený a vedeli sme, že pôjde za kňaza, aj chcel byť misionárom. Brat ma podržal pri štúdiách. Zásoboval ma knihami, lebo rodičia nemali peňazí. Po amputácii nohy pre cukrovku doslúžil svoju službu v Pezinku. Svoju službu som obetoval okrem svojich blízkych aj za brata. Veľmi som si ho vážil.

Žili ste v totalitnej dobe. Ako to na vás pôsobilo?

Musím skonštatovať, že môj požehnaný život mi asi vymodlila mama, ktorá bola veľmi duchovne založená, rada sa modlila. Ešte na základnej škole som utekal do kostola a denne som miništroval. Nikdy som nebol v žiadnej strane, ani v práci mi kolegovia nebránili v mojej viere. Šiel som cestou Krista aj za cenu, že by ma vyhodili z práce. Vždy som si vieru vyznal. Vedeli, že mám brata kňaza, a nikto mi nerobil prieky. Vážil som si ich aj za toto. V mojom prípade vedeli o čo ide, nestál som o žiadne mimoriadne funkcie, ani vyznamenania, snažil som sa všetko prekonať modlitbou a tá mi bola aj odmenou. To, čo som dostal od rodičov, som sa snažil odovzdať svojím deťom i vnúčencom.

Ste narodený v mesiaci máj. Čo pre vás znamená Panna Mária?

Veľmi si ju ctím, utiekam sa k nej, som v ružencovom bratstve. Zdá sa, že mi nebeská Matka vyprosuje pokoj v živote. Ako to už býva v živote, príde rosa i dážď... Keď človek venuje toľko času v službe mimo domu, manželka to nemá ľahké, ale má úžasnú trpezlivosť, za čo jej ďakujem. Panna Mária tomu rozumie a pomáha nám.

Súčasťou života je aj utrpenie. Ako sa vám darí prežívať ho?

V tomto roku budem mať 75 rokov a Boh mne aj mojej rodine požehnáva. Som Mu vďačný. Pociťujem ochranu Panny Márie a keď si ľudia zúfajú, myslím si, že je to nedostatok viery. Snažím sa žiť tak normálne, jednoducho s Bohom, plniť všetko podľa svojho svedomia. Najlepší liek na bezmocnosť človeka je modlitba.

Pán Sojka, čo vás vie zarmútiť?

Zatiaľ nič, čo sa mňa týka. Ale keď je na pohrebe málo ľudí, napríklad päť, je slúžiacich viac ako tých smútiacich, to ma bolí. A čo sa týka odchodu človeka z tohto sveta - veď každý musí zomrieť a celý život by mal na to pamätať. Tiež ma vie zarmútiť nezájum ľudí o Boha a ľahostajnosť človeka k človeku. Mali by sme si dobre plniť svoje povinnosti, lebo keď nie, aj svedomie u ľudí je potom nepokojné. Ja verím v to, že keď Boh vzkriesil svojho Syna, vzkriesi raz aj nás. Boh existuje, Boh je! Preto nie je dôvod na zármutok. Len tým sa mrútim, či dobre plním Božiu vôľu.

Ku ktorým patrónom sa utiekate?

Viem, že mňa i moju rodinu chráni sv. Jozef, veď sa k nemu od mladosti utiekam. Je patrón rodín i dobrej smrti. Panna Mária i všetci svätí sú mi blízki. Jedno viem, že život je Boží dar a preto si ho vážim a Bohu zaň ďakujem.

Prípravila A. Gálová

Beriem si teba

*Rodina je miestom lásky a života;
miestom, kde láska rodí život.*

Ján Pavol II.

Mať vo svojej blízkosti človeka, ktorý je tvojím priateľom, človeka, ktorému ide vždy o tvoje dobro a snaží sa nikdy nevyvolať pocit neistoty, to je veľký dar od Boha.

Vždy, keď vidím mladé páry sobášiť sa, je mi jasné, aký je jediný a pravý vzťah, ktorý dokáže naplniť spomínané slová. Jediné spoločenstvo, kde sa môžu obaja naplno rozvíjať, obohacovať jeden druhého a tak vytvoriť prostredie, kde sa podieľajú na stvoriteľskom diele s Bohom pri dare nového života. Náš nebeský Otec stvoril každého človeka „veľmi dobre“. Preto aj láska dvoch ľudí opačného pohlavia je Boží dar a jeho veľmi dobré dielo. Nám pridelil úlohu lásku žiť skutkami, službami jeden druhému a napájať ju slovami, aby nám nikdy nevyschla. Máj je mesiac, kedy láska žiari oveľa viac aj z očí mladých, či starších. V každom srdci je hlboko zakorenená ako spomienka na naše prvé stretnutie s tou pravou Láskou pri našom stvorení, keď nás daroval našim rodičom. Preto je zbytočné pátrať po príčinách, prečo človek dokáže bez návodu milovať. Skôr je divné, ako a prečo dokáže nemilovať a ubližovať.

V každom spoločenstve je zauží-

vaná určitá forma, akou dávajú životní partneri verejne najavo prijatie zodpovednosti za ich vzťah a budúcnosť. U nás je to tak, ako v mnohých iných krajinách, sobáš. Aj keď mám dojem, že sa svet asi zbláznil; snaží sa novej generácii dospievajúcich tvrdiť opak a podáva im akési „náhradné“ riešenia. Sú to však cesty, ktoré oni síce radi využijú, ale hlboko v srdci túžia po niečom inom. Po čistej, obetavej a naplnenej láske, ktorá ich privedie vo vzťahu k úplnému šťastiu. Pomôžme im ich sny naplniť, nebuďme hlúpi a nekazme ich teóriami o nevydarených láskach, o „jednoduchších“ spôsoboch riešenia nedorozumení rozchodmi a rôznymi absurdnými kombináciami vzťahov. Pomáhajme mladým chápať pravú lásku našimi životmi. Modlime sa za svoje deti, ich budúce manželstvá, za ich priateľov, spolužiakov, našich mladých susedov, spoločenstvá mladých, za snúbencov, za novomanželov a mladé rodiny.

Vždy, keď vidím novomanželov, ďakujem z celého srdca Bohu. Znovu vkladá nádej do lásky ľudí, ktorí sa snažia milovať, ako miloval Boží Syn.

Text a foto: M. Melichečíková

*Rodina a dom! Úžasné slová, ktoré vyvolávajú pocit istoty
a ľudského tepla. Sú to slová hlbokého významu.*

Rodinu treba žiť a chrániť.

Ján Pavol II.

Svätý Otec Ján Pavol II. vo mne zanechal...

Páter Ján Hríb, SchP.: Zanechal v mojom srdci túžbu odovzdať Božiu prítomnosť človeku a toto Svätý Otec konal pri všetkých stretnutiach nielen s mládežou, ale aj so všetkými ľuďmi, či to bol človek bez vyznania, alebo kňaz. Odovzdal dar Boha každému. Učil nás vidieť v každom človeku Krista. Prejavoval ľudskosť i tým, ktorí s ním nesúhlasili a prijímal ich. Snažil sa milovať všetkých ľudí ako Pán Ježiš, aj keď oni ho nemilovali.

Anka: Zanechal vo mne radosť i bolesť, pretože zomrel. Bol mi ako najbližšia rodina a radosť preto, že oroduje za nás v nebi.

Lenka: Veľkú dobrotu. Prijímal všetkých s láskou. Veriacich i neveriacich. Bude mi chýbať.

Ol'ga: Lásku k Panne Márii a Ježišovi. Bude mi chýbať jeho prístup k ľuďom, skromnosť a príklad lásky k Bohu.

František: Zblíženie národov a cirkví. Chcel, aby si ľudia porozumeli.

Vladimír: Tu na zemi mi bol všetkým. Urobil viac, než ktorýkoľvek politik. Uzmieroval rôzne náboženstvá, odprosoval, stmieľoval.

Gitka: Predovšetkým znamenal pre mňa duchovnú istotu.

Agnesa: Bol vzor skromnosti, láskavosti, naučil ma modliť sa ruženec a vážiť si ho. Naučil ma milovať mládež a neodsudzovať.

Irena: Najlepší, najkrajší a najmúdrejší otec, mala som k nemu väčší vzťah ako k môjmu.

František: Veľmi zasiahol osobne do môjho života. Dostával som duchovnú silu do ďalších dní, ktorá z neho vyžarovala.

Anna: Učil ma niesť svoj kríž. Povzbu-

dzoval ma do života.

Eva: Nikdy nezabudnem na osobné stretnutie pri inaugurácii kardinála Karca. Mohla som Sv. Otcovi pobožkať ruku.

Helenka (7 r.): Veľmi som ho ľúbila, lebo bol veľmi dobrý. Aj on ľúbil každého. Bola som ho pozdraviť s rodičmi a bratom v Banskej Bystrici.

Elizabeth (11 r.): Mal rád nielen mládež, ale aj nás, žiakov a všetkých Slovákov. Zdalo sa mi, ako keby bol tu s nami sám Pán Ježiš na zemi, taký bol milý, dobrý a výnimočný.

Marika: Pre jeho dobrotu a pokoru verím, že je svätý a mali by sme sa aj k nemu utiekať v modlitbách.

Dp. Pavel Jombík: Tým, že som značnú časť života prežil počas jeho pôsobenia, bol pre mňa vzorom a navždy aj ostáva. Viackrát som bol na stretnutiach s ním. Ako kňaz vnímam jeho príklad kňazského života pre nás, kňazov. Spoznávam jeho učenie, chápem, ako je dôležité klásť dôraz na dôstojnosť človeka a mať individuálny prístup ku každému.

Anna: Jeho život bola veľká obeta za nás a naše deti.

Gabriela: Celá moja rodina sa vďaka Bohu s ním stretla osobne. V našich životoch zanechal jednu krásnu cestu plnú svetla.

Mons. Ján Bednár: S nadšením som ako novokňaz 16.10.1978 prijal správu o zvolení kardinála Karola Wojtylu z Poľska za pápeža, lebo to bola vtedy veľká nádej pre celý svet. Teraz aj ja ďakujem nebeskému Otcovi za požehnaný pontifikát Jána Pavla II., ktorý nás neustále povzbudzoval k odvahe otvoriť sa pre Krista, ktorý prináša slobodu, pokoj a lásku ku všetkým. A. G.

Stretol som sa s pápežom

Spomienky na návštevu Sv. Otca Jána Pavla II. v Banskej Bystrici 12.9. 2003

Keď sa roku 2002 začalo po-
šuškávať po seminári: „Príde pápež!“,
ani sa mi nesnivalo, že by som sa dostal
do jeho blízkosti. Pravda, mal prísť aj do
seminára, tešil som sa na to. Ale skutoč-
nosť prevýšila všetky moje očakávania.

Na jar roku 2003 sme už vede-
li, že Sv. Otec Ján Pavol II. by mal prísť
v septembri 2003 na Slovensko. Vtedy
som si tak potajme pomyslel, hm, to by
bola sila, keby som mu mohol posluho-
vať pri sv. omši v Banskej Bystrici ako
diakon... Nikomu som to nehovoril, ale
to, o čom som v kútiku srdca sníval, sa
splnilo. Koncom školského roka

2002/2003 n á m
v seminári prečítali návrh
na asistenciu pri sv. omši
so Sv. Ocom. Neuveri-
teľné, pri službe diakona
bolo aj moje meno. So
svojím spolubratom
z ročníka Jánom Dubi-
nom sme boli predstave-
nými seminára vybratí
ako asistujúci diakoni na
túto veľkú slávnosť. Na
záver sa nás ešte spýtali,
či s tým súhlasíme. Ak
nie, tak to treba pove-
dať... Áno, samozrejme,
že sme súhlasili!

S povzbudením
a pomocou nášho profe-
sora liturgického spevu
v seminári (ThDr. Štefan
Tuka) som si teda nacvi-
čil spev daného evanjelia.
Začiatkom júla 2003 sme
mali „generálku“
s c e r e m o n á r m i

z Vatikánu v Banskej Bystrici. Neboli
veru zhovievaví... Všetko muselo byť
presne. So strohými pokynmi ako
„Mette ti qua“ (staň si tam!) sme to
museli zvládnuť a popritom si domýš-
ľať, či sme správne rozumeli...

Pri samotnom slávení liturgie
12. septembra 2003 na námestí SNP
v Banskej Bystrici som sa cítil naozaj
veľkolepo. Pohľad na námestie zaplave-
né ľuďmi bol fascinujúci. Ceremonári
urobili s nami ešte krátky nácvik. Asi
päť minút pred začiatkom nečakane pri-
šli a volali nás – diakonov
k pohyblivému kreslu Sv. Otca. Máme

Kaplán Michal v tesnej blízkosti Jána Pavla II.

Sv. Otec radostne objíma dcéru p. Ondrušku

ho vraj doviest' dopredu. Išli sme do „zákulisia“ a čakali sme, kým sa Sv. Otec prichystá. Zrazu sa otvorili dvere a on sedel pred nami. Pozeral sa na nás, my na neho... Nevedeli sme ani, čo povedať, rozmýšľali sme, či je to skutočnosť. Vlastne ani sa veľmi nedalo rozprávať, všetko muselo ísť podľa protokolu... Ale keď som sa mu díval do očí, prenikol ma taký zvláštny pocit. Akoby som si uvedomil, že on skutočne žije, že vníma, že je tu pre nás...

Samotná sv. omša prebiehala vo veľmi pokojnej atmosfére. Vždy sme čakali na pokyn ceremonára a potom

Milan Petráš prijíma Eucharistu z rúk Svätého Otca

sme konali. Nebolo to až také náročné, ako to všetko vyzeralo. Pred evanjeliom mi Sv. Otec udelil požehnanie. Často sa ma potom pýtali, či som mal trému pri speve. Je to zvláštne, ale vtedy som trému nemal, hoci zvyknem mávať, aj keď to nedám najavo. Možno to bude tým požehnaním... Po evanjeliu som mu zanesol pobožkat' evanjeliár. Potom sv. omša prebiehala bez väčších problémov až do konca. Po jej ukončení – taktiež už v „zákulisí“ sme sa odvážili spýtať sprievodnej suity, či môžeme pobožkat' ruku Sv. Otcovi a poďakovať mu. Dovolili... Síce nič nepovedal, iba nás požehnal, ale to stačilo. Na pamiatku sme dostali od neho ruženec. Mám ho doteraz a zvyknem sa na ňom modlievať.

Po skončení sme sa ponáhľali na autobus do seminára. Aj tak som ho nestihol... Musel som ísť, ako som vedel. Ale našťastie sa našiel človek, ktorý mal voľné miesto v aute, tak po asi 25 minútovej prechádzke a chvíľke cesty autom som dorazil do Badfna. Úspešne som prešiel kontrolou a dostal som sa do seminára. Poobede mal

Sv. Otec stretnutie s Konferenciou biskupov Slovenska, potom s predstaviteľmi iných vierovyznaní a nakoniec s nami bohoslovcami v kaplnke. Tam som mal česť hrať na organe, ktorý na začiatku, hoci bol pustený naplno, vôbec nebolo počuť, všetci totiž tleskali. Sv. Otec nám povedal pár povzbudivých slov a potom sám navrhol, že sa nechá odfotografovať s bohoslovcami – po ročníkoch. A tak sme sa fotili... Každý sa ho chcel dotknúť, ochranka mala čo robiť. Nakoniec sme ho vypravdili znova za mohutného potlesku a zvuku organa, ktorý sa to márne snažil „prekričať“. Vonku pršalo,

keď sme mu na rozlúčku kývali. Poslednýkrát nám zamával z papamobilu a odišiel na letisko na Sliač.

Radosť a vďačnosť za návštevu Sv. Otca v nás pretrvávala ešte veľmi dlho. V seminári je doteraz pamätná izba, kde vtedy oddychoval. Ďakujeme, Sv. Otec, za starostlivosť o nás, o slovenský národ! Vďaka za neohrozené svedectvo pravdy a lásky! Vďaka za poukazovanie na Božie milosrdenstvo. Vďaka za náuku o kresťanskom personalizme, vďaka za záujem o človeka... Tak, ako bol vždy pri Bohu tu na zemi, nech je s ním aj vo večnosti.

Michal Masný, kaplán

Deň rodín „Budúcnosť ľudstva závisí od rodiny“

Diecézne pastoračné centrum pre rodinu banskobystrickej diecézy
vás všetkých srdečne pozýva osláviť Deň rodín
v sobotu 14. mája 2005 v Banskej Bystrici na Námestí SNP

Pripravený je pre vás bohatý program:

- 10:00 - 10:30 - Slávnostné otvorenie na Námestí SNP, privítanie hostí.
- 10:30 - 12:00 - Svedectvá rodín a „Otca roká“, vystúpenie rodiny Jendruchovci, tanečné vystúpenie detí zo ZUŠ.
- 12:00 - 12:30 - Modlitba za rodiny v spojení s kresťanskými cirkvami a požehnanie rodín pápežským nunciom Mons. Henrykom Józefom Nowackym.
- 13:00 - 16:00 - Športovo zábavné popoludnie pre deti a ich rodičov, hry, tvorivé dielne, jazda na koni, ľudové remeslá, umelci, maľovanie na tvár a tričká, prezentácia skautingu a „vyskúšanie“ si rôznych skautských aktivít, workshopy - prezentácie rôznych organizácií, ktoré pomáhajú v posilňovaní rodín cez svoje aktivity.
- 16:00 - Tombola.
- 16:30 - Koncert skupiny Atlanta a Márie Podhradskej

Počas dopoludňajšieho programu bude zabezpečená starostlivosť o menšie deti od 3 do 8 rokov v Diecéznom centre Jána Pavla II.

Počas celého dňa bude v predaji bufetové občerstvenie.

Prihláste sa na cestu autobusom v sakristii kostola sv. Bartolomeja kedykoľvek po sv. omši. Poplatok za dospelého je 100,- Sk a deti od 7 - 15 rokov 50,- Sk.

Odchod autobusu bude o 8:00 hod z parkoviska za VŠ pri železničnej stanici.

M. Melicherčíková

Deviatáci čakajú pošťára

Žiaci deviatych ročníkov čakajú v týchto dňoch netrpezlivo listy zo stredných škôl, na ktoré si posielali prihlášky. V týchto očakávaných listoch dostanú rozhodnutia o prijatí alebo neprijatí na príslušnú školu, prípadne pozvánku na prijímacie pohovory. Nie je to inak ani medzi deviatkami Piaristickej základnej školy Františka Hanáka v Prievidzi. Mnohí z nich už očakávané rozhodnutie majú a niektorí ho ešte čakajú. Veľká väčšina rozhodnutí je kladná. Dokonca, keďže si mnohí žiaci dávali prihlášky na dve školy, sú to dve kladné rozhodnutia. Úspech našich žiakov v prijímacom konaní sa odvíja od študijných výsledkov v posledných ročníkoch ZŠ a v tomto školskom roku po prvýkrát aj od výsledkov, ktoré dosiahli v celoslovenskom testovaní vedomostí žiakov 9.ročníkov – MONITOR 9. Testovanie sa uskutočnilo 2.2. 2005 v predmetoch – slovenský jazyk a matematika. Žiaci našej školy obstáli v tomto testovaní viac než dobre. V oboch predmetoch bola ich úspešnosť vyššia ako celoslovenský priemer. V slovenskom jazyku – 79,7% (celoslovenská úspešnosť je 71,1%), v matematike – 78,9% (celoslovenská úspešnosť je 65,1%). S výsledkami žiakov našej školy sme spokojní a veríme, že také dobré úspechy budú dosahovať aj na stredných školách, ktoré si zvolili.

Mgr. Mária Linhartová
zástupkyňa riad. školy

Pod oknami Svätého Otca

Keď sme sa pred pár týždňami prechádzali ulicami Večného mesta, ktorým nás sprevádzal Mons. Daniel Dian, naše cesty celkom prirodzene viedli na Námestie Svätého Petra.

Deti boli unesené veľkoleposťou chrámu a všetkého okolo, ale veľmi nás potešila aj ich úprimná túžba postáť pod oknami Jána Pavla II., kde sme svoje modlitby chceli spojiť s jeho. Ani sme netušili, že je to naposledy. Akí sme len šťastní, že sme tam boli!

Dnes už sme radi, že máme v nebi okrem svojho patróna svätého Jozefa Kalazanského a iných aj ďalšieho orodovníka. Svätý Otec odišiel, lebo ho Otec zavola domov. Bol pre nás nesmiernym príkladom, ako človek môže rásť k svätosti. Sme mu za to vďační. A aj za to, že nám ukázal, že svet je hodný lásky a len s ňou má šancu byť lepší. Sme mu vďační hoci len za to, že bol a aký bol.

Vedenie, učitelia, zamestnanci a žiaci
PZŠ Františka Hanáka v Prievidzi.

OZNAMY

- **Riaditeľstvo Piaristickej ZŠ Františka Hanáka oznamuje, že v školskom roku 2005/2006 zavádza od 5. ročníka vyučovanie nepovinného predmetu – práca s počítačom.**
- **Keďže v ročníkoch 5.-9. plánujeme vytvoriť paralelné triedy, prijímame žiakov aj do týchto ročníkov. Bližšie informácie je možné získať na riaditeľstve školy.**

Ďakujeme vám

Milan Rúfus:

Tomu, kto čisté srdce nosí,
k radosti veľa netreba.
Ten ľahko vzlietne
z rannej rosy
na chromých krídlach do neba.

Aj nám je ešte ťažké a bolestné pochopiť slová útechy od mnohých ľudí. Že dcérka Paulínka je už Máriinou hviezdíčkou, ktorá žiari v noci tým, ktorí potrebujú svetlo, že sa stala svetielkom pre smutné a choré detičky, že sa stala kvetinkou v Ježišovej záhradke a teší Ho. Že ona sama je už anjelom a v plnosti radosti sa teší v nebi. Že je šťastná, že už uvidela Boha. My, rodičia a jej sestrička Karolínka si teraz uvedomujeme to, že si ju už nemôžeme pritulieť, vystrojiť ráno do školy a tešiť sa na jej príchod domov.

Spolužiakom je tiež ľúto, že sa nemôžu stretať s ňou v triede a mnoho iného. Veď prežívala všetky radosti s nami, chodila koledovať Dobrú novinu s pátrom Jánom a priateľkami pre deti, ktoré trpeli biedou, boli choré a odkázané na pomoc iných. Dokázala sa zo všetkého radovať, a predsa...

Detičky Božie.
Hviezdy bludné.
Ľalie tiahnu za nimi.
A Boh to vie.
A nezabudne.

A nezabudneme ani my.

Zrazu prišla náhla choroba, bezsennej noci, veľká starostlivosť lekárov, sestier, obety a láska toľkých ľudí, aj neznámych. Komu poďakovať, koho vymenovať, aby sme nikoho nevynechali? Tak často som sa v duchu pri bdení v noci pri Paulínkinom lôžku spytovala: „Pane, čo ešte treba urobiť?“ Vieme, že najväčším lekárom bol Boh a požehnával múdrosťou lekárov, sestričky, pátrov i kňazov, rehoľné sestričky. Posilňoval nás i Paulínku, i pani riaditeľky našich piaristických škôl, pani učiteľky, triednu, triedy 6.A a 6.B. Všetky rehoľné sestričky, dobrodinco, ktorí sa za ňu modlili a obetovali. Keď prichádzali za ňou do nemocnice páter Ján s deťmi, či spolužiačky s otcokom autom, riaditeľka, učiteľky, vzácní darcovia krvi i kostnej drene, príbuzní, pripadá mi to, že to bola jednoliata obeť lásky. Toľko zopnutých a zjednotených rúk v modlitbe.

Stala sa Jeho vôľa. Teraz prosíme, aby nám pomohol Pán Ježiš uzdraviť naše srdce a vnútorné rany a obviazať bôľ za dcérkou. Iba ON to vie a dokáže.

Vieme, že by sme mnohé v žítí i teraz pri Paulínke neuniesli, keby pri nás nestála a nedržala nás za ruky, ako i trpiacu Paulínku Panna Mária, ktorej ďakujeme. Bývalý kardinál Ratzinger (terajší Sv. Otec Benedikt XVI) pri rozlúčke so Sv. Ocom Jánom Pavlom II. približne povedal: „Svätý Otec sa na

nás díva z nebeského obloka a žehná nás.“ Prosíme ťa, Bože, o silu, aby sme čo najskôr uverili, že aj Paulínka nám máva z nebeského obloka ako anjel... Ďakujeme všetkým za obety, za celú školu, triedy, za chápanosť mojich kole-

gov z práce, za redakcie, ktoré nám boli nápomocné pri sprostredkovaní darcovstva krvi, kostnej drene i za obetavých dobrodincov.

Zo srdca ďakujeme všetkým aj my, rodičia Paulínky Kubovej.

Adorácia na operačnom stole

Je ráno, piatok 4.marca 2005. Prvý piatok v mesiaci. Na chirurgii v izbe číslo 4, lôžku číslo 2 leží pacient. čaká na sanitára s vozíkom, ktorý ho odvezie do operačky. Je pokojný, pripravený duševne i telesne.

Mysľou mu prebiehajú rôzne myšlienky a úvahy. Najintenzívnejšia: V prievádzskom farskom kostole sv. Bartolomeja je už vyložená Najsvätejšia Sviatosť Oltárna k adorácií a ja, pacient Ján, tu nečinne ležím. V duchu sa klaniam a častejšie opakujem: „Klaniam sa ti naveky, Najsvätejšia Sviatosť Oltárna.“

Blíži sa deviata hodina, hodina prvej spoločnej poklony. Moje sestry a bratia sú už zídění na poklonu a ja tam chýbam. Budú myslieť v modlitbách aj na mňa. Vďaka. Je tu deviata hodina, sanitárka s vozíkom a sestričkou. Povel: „Odložiť hodinky, prsteň, protézu,... ľahnúť na vozík, ideme do operačky.“ Veziem sa a v duchu oslovím Pána: „Pane, ten, ktorého miluješ (On nás miluje všetkých, verných i neverných), je nemocný a teraz ťa prosím, buď celkom, celkom pri mne.“ Som spokojný s vedomím – Pán je pri mne. Odovzdávam sa do Božích rúk. Sme v predsiene operačnej miestnosti. Vyzlečiem pyžamo, opášu ma bielou plachtou, ležím a čakám. Tu rozmýšľam, čo by sa ešte dalo tak na krátko do operácie pomodliť. „Eucharistia - dar Božieho milosrden-

stva“ a tak začínam korunku Božieho milosrdenstva. Po jeho úvode neustále opakujem: „Pre jeho bolestné umučenie, maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom“. A som už v operačke. Nasmerujú na mňa veľké reflektory, pichnú injekciu... Prebúdžam sa v akýchsi mrákotách a stále opakujem: „Pre Jeho bolestné umučenie, maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom,“ akoby sa to nebolo ani prerušilo. Nadobúdam pomaly plné vedomie ale nevnímam čas.

V duchu ďakujem Pánovi a Panne Márii, že boli pri mne; prebral som sa z narkózy. Odvážajú ma z operačky. Pýtam sa sestričky: „Prosím, koľko je hodín?“ - Odpovedá: „Pol druhej.“ - Kde som bol toľký čas? Nachádzam sa už na pooperačnej miestnosti. Bolesti stúpajú. Obetujem ich za nášho drahého Sv. Otca, ktorý je tiež chorý a trpí oveľa viac. Nasadili mi infúziu. Badám, že akási hadica mi trčí z brucha – odvod krvi do fľaše (čistenie). Zaspal som, Prebudí ma pohladenie. Je to ruka mojej manželky. Teším sa. Čoskoro po nej prichádza Host najvzácnejší, Pán Ježiš. Páter Gerhardt sľúbil, prišiel a doniesol mi sv. prijímanie. Veľká vďaka. Deň pomaly končí.

Tak, to bol môj prvý marcový piatok. Bolestný ale naplnený vďakou nebeskému Otcovi a Matke Ustavičnej Pomoci za ochranu a pomoc. Ján Málik

Sv. Pavol „zavítal“ aj do Prievidze

Počas dvoch nedelí 17. a 24. apríla 2005 prezentoval diakon Marek Iskra krásnou prácou cesty sv. Pavla na vysokej úrovni u nás v kostole sv. Bartolomeja. Preniesli sme sa v duchu na miesta Pavlových evanjelizačných miest vďaka modernej technike vizuálne ale aj odborným, zanieteným výkladom.

Keďže som srdcom misionárka a snažím sa aktívne zapájať do misijných diel, ponuka na videoprojekciu ma hneď zaujala. Pri čítaní sv. Písma sa väčšinou sústredím na odkaz danej state, to čo hovorí aktuálne mne a menej na historické okolnosti, či teritórium, kde sa udalosti odohrávali. Po zhladnutí Pavlových misijných ciest, mapiek vtedajšieho rozdelenia sveta, som si viac uvedomila i ďalšie súvislosti. Teraz mám tak

trošku väčšiu úctu k sv. Pavlovi, hlbšie sa ma dotkli i príkoria, ktoré ho počas jeho apoštolského pôsobenia sprevádzali. Lepšie si viem i vizuálne predstaviť územia, miesta, kde prinášal kresťanskú vieru. A tiež vzdávam obdiv vtedajšej

civilizácii – jej kultúre, architektúre veľkolepých stavebných projektov: chrámov, aquaduktov, ciest, tržníc, divadiel. Napriek celkom iným technickým výdobytkom dokázali vybudovať tieto diela, z ktorých mnohé sa zachovali dodnes,

niektoré len v torzách. Najviac ma oslovilo jedno z jeho posledných miest, kde pôsobil, a to Malta. Toto územie si dodnes zachovalo vernosť Kristovi, ktorého Dobrú zvesť sem sv. Pavol priniesol.

V súčasnosti tam existujú viaceré evanjelizačné školy, mnohým je nám známy Páter Elias Vella, ktorý tiež pochádza z Malty. Predsavzala som si, že ak si v budúcnosti čosi nasporím, rada by som sa tam vybrala i osobne. Angelika

FARSKÉ OZNAMY

- *Od nedele 1. mája budú májové pobožnosti: ruženec 15:45, Loretánske litánie o 16:15 a medzi sv. omšami o 17:15 ruženec a litánie 17:45.*
- *Slávnosť 1. sv. prijímania bude v nedeľu 8.5. a 29.5. 2005 vždy o 11:00 hod. vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.*
- *Kto by mal záujem o taliansky dokumentárny film **Pápež ako my** za 120,- Sk, náboženský film **Eucharistia – obeta Lásky**, 132 min, za 240,- Sk alebo **Sv. Benedikt a jeho odkaz Európe**, 122 min, za 220,- Sk na videokazete alebo DVD nech sa zapíše v sakristii farského kostola sv. Bartolomeja.*
- *V sobotu 14.5.2005 bude od 10:00 pestrý program ku dňu rodín v Banskej Bystrici na Nám. SNP, preto z našej farnosti pôjde jeden autobus ráno o 8:00 z parkoviska za VŠ pri žel. stanici. Poplatok dospelí 100,- Sk a deti od 7 do 15 r. 50,- Sk. Prosíme rodiny, nahláste sa v sakristii farského kostola.*

Mama

Milan Rúfus:

Plachá modlitba za mamkino srdce (úryvok)

„Kde som ju videl,
odkiaľ sme si známi?“
usmial sa Stvoriteľ,
keď stvoril srdce mamy.

A vedel dobre, že nemôže byť iná.
Pretože raz aj On
jej zverí svojho Syna.

Už bežíme, chyt' nás, mamič ka.

Mama - ku nej sa rozbehneme, keď bolí.
Mama - prvá zbadá našu radosť a prežije ju s nami naplno.
Mama - plače, keď sa nám dejú krivdy.
Mama - zabúda na svoju bolesť.
Mama - je sieťou záchranou pri našich pádoch.
Mama - nikdy nemá prázdne ruky, vždy niečo spravodlivo rozdáva.
Mama - ľúbi všetky svoje deti bez rozdielu.
Mama - miluje aj naše chyby a s láskou nám ich pomáha zvládajúť.
Mama - s láskou opatruje malé darčeky od detí.
Mama - ľúbi ocka a my sa cítime v bezpečí.

Ignazio Larrañaga:

Život podľa Márie

„Každý z nás mal matku.
Odkedy zomrela, každý si môže po-
vedať: od tejto chvíle neviem, či ma
má niekto naozaj rád. Matka trpí
a mlčí. V noci bdie a cez deň pracu-
je. Dáva život ako zem: potichu. Ona
je všetko zároveň - ranná zora i zá-
pad slnka. Zvon a ticho. Vzduchu aj
vydrží. Nebo i zem, zrieknutie
i plodnosť.“

Mária prijíma a prežíva bolesti, zápa-
sy a nádeje nekonečného zástupu
matiek, ktoré žili a žijú na zemi.“

M.M.

Teraz my, ty si odýchni.

LITURGICKÉ OKIENKO

mája - 6. VELKONOČNÁ NEDEĽA

Č1 - Filip prišiel do mesta Samárie a zvestoval im Krista. Sk 8, 5-8.14-17

R - Jasaj Bohu, celá zem. Ž 66

Č2 - Uctievaťe sväto Krista, Pána, vo svojich srdciach... 1 Pt 3, 15-18

Ev - **Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešitel'a, aby zostal s vami naveky. Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Jn 14, 15-21**

Pane, urob , aby môj život stal sa takým skromným a jednoduchým ako hra trstinovej píšťalky, ktorú si naplnil hudbou. / Tagore/

5. mája - NANEBOVSTÚPENIE PÁNA / štvrtok /

Č1 - Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba ? Sk 1, 1-11

R - Pán vystupuje do neba za hlaholu poľnice. Ž 47

Č2 - Nech vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, otec slávy, dá Ducha múdrosti a zjavenia, aby ste ho poznali. Ef 1, 17-23

Ev - **Ježš pristúpil k učeníkom a povedal im: „Daná mi je všetka; moc na nebi i na zemi, choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca, i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta. Mt 28, 16-20**

Máme teda sviatok svojho večného domova, do ktorého vstúpil ako prvý spomedzi nás KRISTUS.

8. mája - 7. VELKONOČNÁ NEDEĽA

Č1 - Títo všetci jednomyselne zotrúvali na modlitbách spolu so ženami. Sk 1, 12-14

R - Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. Ž 27

Č2 - Kto však trpí ako kresťan, nech sa nehanbí, ale nech oslavuje Boha týmto menom. 1Pt 4, 13-16

Ev - **Ježš pozdvihol oči k nebu a hovoril: „Otče, nadišla hodina. Osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba tak, ako si mu dal moc nad každým telom, aby všetko, čo si dal ty jemu, im darovalo večný život. Jn 17, 1-11a**

Nie je dobré, ak ohlasujeme Krista, ktorý prišiel, aby všetkým priniesol dobro, a sami hľadáme to, čo osoží iba nám. / Sv. Vincent Pallotti /

mája - NEDEĽA ZOŠLANIA DUCHA SVATÉHO

Č1 - Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Sk 2, 1-11

R - Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme. Ž 104

Č2 - Každý však dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok. 1 Kor 12, 3b-7.12-13

Ev - **Ježš povedal učeníkom: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Jn 20, 19-23**

Mali by sme všetci pripraviť svoje duše na prijatie mnohorakých darov Ducha Svätého a využívať ich tak, aby sme si zaslúžili ich hojné plody. / Sv. Vincent Pallotti /

22. mája - 8. ned. v obd. cez rok – NAJSVATEJŠEJ TROJICE

Č1 - Potom Pán prešiel popred neho /Mojžiša/ a volal: „Pán, Pán, je milostivý a láskavý Boh...“ Ex 34, 4b-6.8-9

R - Chvála ti a sláva naveky . Ž Dan 3, 52-56

Č2 - Pozdravte sa navzájom svätým bozkom. Pozdravujú vás všetci svätí. 2 Kor 13, 11-13

Ev - Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrže neho svet spasil . Jn 3, 16-18

Príďte všetky národy, ponáhľajte sa s prejavmi obdivu a vďačnosti, oslavujte Boha Otca, Syna i Ducha Svätého. / Sv. Vincent Pallotti /

mája - NAJSVATEJŠIEHO KRISTOVHO TELA A KRVI - / štvrtok /

Č1 - A rozpamätávaj sa na celú cestu, po ktorej ťa Pán, tvoj Boh, vodil štyridsať rokov na púšti. Dt 8, 1-3. 14b-16a

R - Chváľ, Jeruzalem, Pána, oslavuj, Sion, svojho Boha. Ž 147

Č2 - Nie je kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, účasťou na Kristovej krvi? A chlieb, ktorý lámeme, nie je účasťou na Kristovom tele? 1 Kor 10, 16-17

Ev - Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jest' svoje telo?“ Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jest' telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň.“ Jn 6, 51-58

V mene lásky všetkých lások jej poslovia berú deň čo deň chlieb a kalich s vínom a opakujú: TOTO JE MOJE TELO! TOTO JE MOJA KRV!

mája - 9. nedeľa v období cez rok

Č1 - Uložte si tieto moje slová do srdca a do duše a priviažte si ich ako znamenie na ruku. Dt 11, 18. 26-28 . 32

R - Ty, Pane, buď mojim útočišťom. Ž 31

Č2 - Ale teraz sa zjavila Božia spravodlivosť bez zákona a dosvedčujú ju Zákon i Proroci. Rim 3, 21-25a . 28

Ev - Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane, vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mt 7, 21-17

Skutočná dokonalosť nespočíva v pestovaní svätých ideí a túžob, ale v ustavičnom praktizovaní svätého života. /Sv. Vincent Pallotti /

KONKURZ

SPRÁVNA RADA Charity sv. Vincenta, v zmysle zákona č. 213/97, podľa § 19 a § 24, vypisuje – K O N K U R Z - na obsadenie funkcie
r i a d i t e ľ a neziskovej organizácie:

CHARITY sv. VINCENTA na Sládkovičovej ulici č. 5 v Prievidzi.

Príhlášky s krátkym životopisom zasielajte na hore uvedenú adresu.

Termín uzávierky prihlášok je: 31. máj 2005

Za SPRÁVNU RADU - predseda - Ing. Jana Kratková

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 3. 2005 DO 25. 4. 2005*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Matúš Vrška
 Dávid Nowak
 Peter Rosák
 Marcela Varačková
 Anna Barbora Pomajbová
 Lukáš Makyta

Márió Orság
 Zuzana Repková
 Martin Špeťko
 Bibiana Facunová
 Adam Grajciar
 Sofia Michalková

S kresťansko u nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Margita Müllerová 74 r.
 Rudolf Motúz 55 r.
 Ladislav Železník 41 r.
 Augustín Fukar 92 r.
 Albín Bátora 76 r.
 Juraj Mészároš 71 r.
 Jozef Šurina 77 r.
 Jozef Briatka 79 r.

Helena Kašná 62 r.
 Mária Šťavová 55r.
 Stanislava Khüebachová 67 r.
 Ján Caňo 92 r.
 Július Moravčík 53 r.
 Anna Timková 82 r.
 Vladimír Bulik 84 r.
 Paula Kubová 12 r.

*Odpochínutie večné daj
 dušiam, Pane ...*

Foto: Titulná strana - Ing. Tibor Nedeliak, str. 8,9 z archívov fotografovaných, str. 14 - B. Svitok, str. 15 narcis - M. Melicherčíková a archív, str. 19 a 20 internet

Bratia piaristi s mládežou Vás pozývajú na 12. ročník stretnutia

Mládež očakáva Nové Turíce 2005

ktoré sa uskutoční v piaristickom kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi
 na vigíliu slávnosti Zoslania Ducha Svätého
 dňa 14. mája 2005

Stretnutie začne sv. omšou o 18,30 hod.
 a bude pokračovať programom mládeže
 až do polnočnej svätej omše.

Prípoj sa aj Ty k spoločenstvu mladých
 a preži slávnosť Zoslania Ducha Svätého
 v duchu odkazu zomrelého svätého otca
 Jána Pavla II.:

“Myslím na Vás.
 Radujte sa
 vo vzkriesenom Ježišovi.”

Centrum pre rodinu

na Nám. slobody 21
 pripravuje duchovnú
 obnovu dňa 14. 5. 2005.
 V čase: 10:00 - 17:00, na
 tému: **Pošlem vám nového
 Tešiteľa**, po ktorej sa
 zúčastníme stretnutia
 Mládež očakáva Nové
 Turíce. Pre účastníkov
 obnovy a podľa možnosti
 aj iným záujemcom ponú-
 kame možnosť prenoco-
 vať v priestoroch CPR.
 Prihlásiť sa treba do 10.5.
 na tel. č.: 542 39 26

Erb nového pápeža Benedikta XVI.

Nachádzajú sa v ňom prvky starovekých tradícií jeho bavorskej vlasti a jeho biskupského erbu. Erb je rozdelený na tri časti: V prvej časti vidíme hlavu Etiópčana s korunou na hlave. Tento znak sa nachádza na erbe Mníchovsko-freisinskej arcidiecézy. Druhým symbolom je medvedica biskupa Corbiniana, ktorý ohlasoval evanjelium v 8. storočí v bavorských krajoch. Ako tretí symbol je na novom pápežskom erbe "mušľa pútnika", ktorá symbolicky zobrazuje "putujúci Boží ľud". Tento symbol sa nachádza aj v jeho biskupskom erbe. Nad samotný erb bola umiestnená mitra a nie tiara, ako to bolo u predchádzajúcich pápežov. Pod erbom je znázomené pálium metropolitu.

BARTOLOMEJ – časopis p rievadzkej farnosti s cirkevným schválením B Ú v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e-mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e-mail: mariamm@pobox.sk

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **Patria I., spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžadované rukopisy nevraciam.

Benedikt XVI.

Nový pápež Benedikt XVI., Jozef Ratzinger sa narodil 16. apríla 1927 v bavorskom mestečku Marktl am Inn. Po štúdiu filozofie a teológie vo Freisingu a Mníchove prijal 29. júna 1951 vo Freisingu kňazskú vysviacku. Potom pracoval ako výpomocný kňaz vo Farnosti sv. Martina v München-Moosach a ako kaplán v München-Bogenhausen vo Farnosti Najsvätejšej Kristovej krvi. V rokoch 1952 až 1954 pôsobil ako docent na Arcibiskupskom kňazskom seminári vo Freisingu a potom ako docent dogmatiky a fundamentálnej teológie na Filozoficko-teologickej vysokej škole vo Freisingu. V r. 1957 sa

habilitoval na Mníchovskej univerzite prácou o sv. Bonaventúrovi v odbore fundamentálnej teológie. V nasledujúcich rokoch pôsobil ako mimoriadny profesor dogmatiky a fundamentálnej teológie na Filozoficko-teologickej vysokej škole vo Freisingu a ako ordinár pre fundamentálnu teológiu na univerzite v Bonne. V rokoch 1962 až 1965 pôsobil ako oficiálny koncilový teológ (peritus) Druhého vatikánskeho koncilu. Na univerzite v Münsteri sa v r. 1963 stal ordinárom pre dogmatiku a dejiny dogiem. Od roku 1966 vykonával ten istý úrad na univerzite v Tübingene a v rokoch 1969 až 1977 na univerzite v Regensburgu. Tam sa v r. 1976 stal viceprezidentom. Dňa 25. marca 1977 bol Jozef Ratzinger menovaný za arcibiskupa Mníchovsko-freisinskej arcidiecézy a jeho vysviacka sa konala o tri dni neskôr. Dňa 27. júna 1977 ho pápež Pavol VI. menoval za kardinála. V r. 1981 ho Svätý Otec Ján Pavol II. menoval za prefekta Kongregácie pre náuku viery v Ríme, za predsedu Pápežskej biblickej komisie a Medzinárodnej teologickej komisie. V rokoch 1986 až 1992 viedol Pápežskú komisiu pre zostavenie Katechizmu Katolíckej cirkvi. V konzistóriu 5. apríla 1993 ho pápež Ján Pavol II. povýšil na kardinála biskupa suburbikarskej diecézy Velletri-Segni. Dňa 9. novembra 1998 Svätý Otec Ján Pavol II. potvrdil jeho voľbu za vicedekana kolégia kardinálov a v r. 2002 sa stal dekanom kolégia kardinálov. Kardinál Jozef Ratzinger dostal mnohé vyznamenania. Bol členom II. sekcie vatikánskeho Štátneho sekretariátu – Vzťahy so štátmi, členom Kongregácie pre východné cirkvi, Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, Kongregácie pre biskupov, Kongregácie pre evanjelizáciu národov a Kongregácie pre katolícku výchovu. Pôsobil aj v Pápežskej rade pre napomáhanie jednoty kresťanov, v Pápežskej rade pre kultúru, v Pápežskej komisii pre Južnú Ameriku ako aj v Pápežskej komisii Ecclesia Dei. V roku 2000 ho pápež Ján Pavol II. povolal ako čestného člena do Pápežskej akadémie vied.